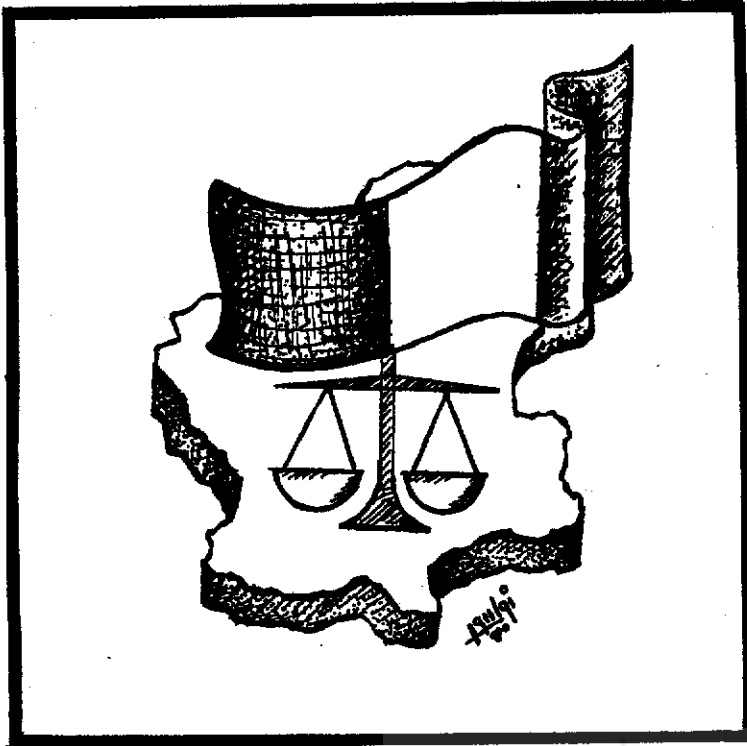

قانون جزایی فرانسه

ترجمه: دکتر سید محمد حسینی (عضو هیئت علمی دانشکده حقوق دانشگاه تهران)

(قسمت سوم)

ترجمه قانون جزایی فرانسه

زیربخش پنجم:

محتوا و روشهای اجرای برخی از مجازاتها:

ماده یکصد و سی و یک - نوزدهم:

ممنوعیت صدور چک متضمن الزام شخص محکوم است به برگرداندن اوراق چک به بانکی که آن برگه‌ها را در اختیار او یا نماینده‌اش قرار داده است.

هنگامی که ممنوعیت صدور چک به‌عنوان مجازات تکمیلی جنایت یا جناحهای اعمال می‌شود نباید مدت آن از پنج سال تجاوز کند.

ماده یکصد و سی و یک - بیستم:

ممنوعیت استفاده از کارت پرداخت برای محکوم این الزام را دربر دارد که کارتهای بانکی را به بانکی که آن کارتها را

در اختیار او یا نماینده‌اش قرار داده است مسترد نماید.

هنگامی که این ممنوعیت به‌عنوان مجازات تکمیلی جنایت یا جناحهای اعمال می‌شود، نباید مدت آن از پنج سال تجاوز کند.

ماده یکصد و سی و یک - بیست و یکم:

اعمال مجازات ضبط و مصادره درخصوص اشیایی که، توسط قانون یا مقررات آیین‌نامه‌ای، خطرناک یا زیان‌بخش توصیف شده‌اند الزامی است.

مجازات ضبط و مصادره در مورد اشیایی اعمال می‌شود که در ارتکاب جرم به کار رفته یا استفاده از آن در ارتکاب جرم مقصود بوده یا در نتیجه ارتکاب جرم به‌دست آمده است، به استثنای اشیایی که قابل بازگرداندن [به مالک] باشد. به علاوه،

این مجازات می‌تواند در مورد تمام اشیای منقولی که توسط قانون یا آیین‌نامه‌ای که مجازات جرم را تعیین می‌کند مشخص می‌شوند اعمال گردد.

شیئی که موضوع ارتکاب جرم قرار می‌گیرد از جهت مجازات و مصادره همانند شیئی می‌باشد که در ارتکاب جرم به کار رفته یا در نتیجه ارتکاب جرم به‌دست آمده است. زمانی که شیئی مصادره شده به دست نیامده یا نمی‌تواند مورد شناسایی قرار گیرد به مصادره ارزش آن حکم داده می‌شود. برای وصول تمامی مبلغ معادل ارزش شیئی مصادره شده مقررات مربوط به الزام به وصول از طریق بازداشت قابل اعمال می‌باشند.

جز در مواردی که مقررات خاص امحای شیئی مصادره شده یا تخصیص آن را

به موردی پیش بینی می‌کنند، شیء مصادره شده به دولت منتقل می‌شود، اما، تا مبلغ ارزش آن، متعلق حقوق واقعی و قانونی که به نفع اشخاص ثالث علیه شخص محکوم ایجاد شده قرار می‌گیرد.

ماده یکصد و سی و یک - بیست و دوم: محکمه‌ای که به مجازات کار عام‌المنفعة حکم می‌دهد مهلتی را، حداکثر تا هجده ماه، که باید در طی آن کار عام‌المنفعة به انجام برسد، تعیین می‌کند. به محض انجام شدن تمام کار عام‌المنفعة، مهلت تمام می‌شود؛ مهلت انجام کار عام‌المنفعة می‌تواند به‌طور موقت، به دلایل عمده پزشکی، خانوادگی، شغلی یا اجتماعی، تعلیق شود؛ این مهلت در مدت زمانی که شخص محکوم زندانی است یا در حال انجام تعهدات مربوط به نظام وظیفه می‌باشد تعلیق می‌شود.

چگونگی اجرای تعهد به انجام کار عام‌المنفعة و تعلیق مهلت، پیش بینی شده در بند پیشین، توسط قاضی اجرای مجازات محلی که اقامتگاه شخص محکوم پس از تحمل مجازات است، و اگر شخص محکوم در فرانسه دارای اقامتگاه ثابتی نیست توسط قاضی اجرای مجازات دادگاه بدوی رسیدگی کننده، تصمیم‌گیری می‌شود. در طی مهلت پیش بینی شده در این ماده، شخص محکوم باید اقدامات مراقبتی، مشخص شده در ماده یکصد و سی و دو - پنجاه و پنجم، را به عمل آورد.

ماده یکصد و سی و یک - بیست و سوم: کار عام‌المنفعة تابع مقررات قانونی و آیین‌نامه‌ای مربوط به کار شبانه، بهداشت و امنیت کاری و نیز مقررات مربوط به کار

زنان و کارگران جوان است. کار عام‌المنفعة می‌تواند توأم با انجام فعالیت شغلی انجام شود.

ماده یکصد و سی و یک - بیست و چهارم: دولت مسئول تمام یا بخشی از خسارتی است که توسط شخص محکوم به دیگری وارد می‌شود و مستقیماً ناشی از اجرای تصمیم قضائی به الزام محکوم به انجام کار عام‌المنفعة می‌باشد.

در مورد حقوق قربانی، دولت جایگزین بی چون و چرای او است.

دعوای اثبات مسئولیت شخص محکوم در ایراد خسارت بر دیگری و دعوای استرداد خسارت پرداخت شده توسط دولت به قربانی، از شخص محکوم، در محاکم قضائی اقامه می‌شود.

ماده یکصد و سی و یک - بیست و پنجم: در صورت محکومیت به مجازات جزای نقدی روزانه بدل از زندان، مجموع مبلغ در زمان انقضای مهلتی که متناسب با تعداد روزهای جزای روزانه تعیین می‌شود قابل مطالبه است.

عدم پرداخت تمام یا بخشی از مجموع مبلغ جزای روزانه، بدل از زندان، حبس محکوم را برای مدت نصف تعداد روزهای جزای روزانه پرداخت نشده در پی دارد. حبس محکوم در این مورد مانند موارد بازداشت برای الزام به پرداخت اجرا می‌شود. بازداشت محکوم در این مورد تابع مقررات مربوط به مجازات زندان است.

ماده یکصد و سی و یک - بیست و ششم: ممنوعیت [محرومیت] از حقوق اجتماعی، مدنی و خانوادگی شامل موارد ذیل می‌شود:

۱- حق رأی دادن؛

۲- حق انتخاب شدن؛

۳- حق انجام کار قضائی یا کارشناس بودن در محکمه، نمایندگی از یک طرف دعوی یا کمک به او در مرجع قضائی؛

۴- حق گواهی دادن در مرجع قضائی. این محرومیت شامل اطلاع دادن و اعلام ساده نمی‌باشد؛

۵- حق قیمومت و مراقبت؛ محرومیت از این حق مانع از این نیست که، با نظر مساعد قاضی مرجع نصب قیم یا شورای خانواده، محکوم قیم یا مراقب فرزندان خود باشد.

مدت محرومیت از حقوق اجتماعی، مدنی و خانوادگی نمی‌تواند، در صورت محکومیت به علت ارتکاب جنایت از ده سال، و در صورت محکومیت به علت ارتکاب جنحه از پنج سال تجاوز کند. دادگاه می‌تواند به محرومیت از تمام یا قسمتی از این حقوق حکم بدهد.

حکم به محرومیت از حق رأی دادن و حق انتخاب شدن که در اجرای این ماده صادر می‌شود مستلزم ممنوعیت یا عدم صلاحیت انجام کارهای عمومی می‌باشد.

ماده یکصد و سی و یک - بیست و هفتم: زمانی که ممنوعیت اشتغال به یک شغل عمومی یا به یک فعالیت شغلی یا اجتماعی به عنوان مجازات تکمیلی ارتکاب جنایت یا جنحه‌ای مورد حکم قرار می‌گیرد، این محکومیت یا قطعی [دائمی] است یا موقت؛ در صورت اخیر، این محکومیت نباید از مدت پنج سال تجاوز کند.

این ممنوعیت در مورد انجام وظائف نمایندگی انتخاب شده به آرای عمومی یا مسئولیت‌های سندیکایی قابل اعمال نیست.

همچنین، این ممنوعیت در مورد جنحه مطبوعاتی قابل اعمال نمی باشد.

ماده یکصد و سی و یک - بیست و هشتم:

ممنوعیت انجام فعالیت شغلی یا اجتماعی می تواند به فعالیت شغلی یا اجتماعی که در اجرای آن فعالیت یا در رابطه با آن جرم ارتکاب شده است محدود بشود یا تمام فعالیت های حرفه ای و اجتماعی را که در قانونی که مجازات جرم را معین می کند مشخص شده شامل گردد.

ماده یکصد و سی و یک - بیست و نهم:

هنگامی که محرومیت از تمام یا بخشی از حقوق احصا شده در ماده یکصد و سی و یک - بیست و ششم یا ممنوعیت از اشتغال به کار عمومی یا فعالیت حرفه ای یا اجتماعی توأم با مجازات سالب آزادی بدون تعلیق [لازم الاجرا] مورد حکم قرار می گیرد، این محرومیت و ممنوعیت با شروع مجازات سالب آزادی شروع می شود و از روزی که مجازات سالب آزادی پایان می پذیرد تا پایان مدت محرومیت که در حکم محکومیت تعیین شده، ادامه می یابد.

ماده یکصد و سی و یک - سی ام:

در مواردی که قانون پیش بینی می کند، مجازات ممنوعیت حضور در سرزمین فرانسه، به عنوان مجازات قطعی [دائمی] یا برای مدت حداکثر ده سال، علیه هر فرد خارجی متهم به ارتکاب جنایت یا جنحه می تواند مورد حکم قرار گیرد.

ممنوعیت از حضور در سرزمین فرانسه مستلزم اخراج محکوم به فراسوی مرز می باشد؛ برحسب مورد، پس از سپری شدن مدت محکومیت زندان او، این

مجازات اعمال می شود.

هنگامی که ممنوعیت از حضور در سرزمین فرانسه با یک مجازات سالب آزادی بدون تعلیق توأم است. اجرای آن در مدت اجرای مجازات سالب آزادی می شود. پس از پایان مجازات سالب آزادی، مجازات ممنوعیت حضور در فرانسه تا پایان مدت تعیین شده در حکم محکومیت به اجرا گذاشته می شود.

در مواردی که اشخاص ذیل محکوم می شوند، دادگاه نمی تواند به ممنوعیت حضور در فرانسه حکم بدهد مگر براساس تصمیمی که با توجه به شدت و اهمیت جرم و موقعیت شخصی و خانوادگی محکوم بیگانه به طور ویژه مستدل و توجیه شده باشد:

۱- محکوم بیگانه پدر یا مادر یک فرزند فرانسوی مقیم فرانسه باشد، مشروط به آنکه، ولو نه به طور کامل، ولایت پدری یا مادری بر فرزند خود اعمال کند یا عملاً در رفع نیازهای او مساعدت داشته باشد؛

۲- محکوم بیگانه حداقل یک سال قبل از زمان محکومیت، با همسری دارای تابعیت فرانسه ازدواج کرده باشد. به شرط آنکه زندگی زناشویی متوقف نشده باشد و همسر او تابعیت فرانسوی خود را از دست نداده باشد؛

۳- محکوم بیگانه ای که ثابت کند از زمانی که حداکثر ده ساله بوده به طور معمول در فرانسه اقامت دارد؛

۴- محکوم بیگانه ای که ثابت کند که از بیش از پانزده سال پیش از زمان محکومیت در فرانسه اقامت دارد؛

۵- محکوم بیگانه ای که به علت حادثه

ناشی از کار یا بیماری شغلی از یک ارگان فرانسوی مستمری می گیرد و میزان معلولیت دائم او بیست درصد یا بالاتر می باشد؛

۶- محکوم بیگانه ای که به طور معمول در فرانسه اقامت دارد و وضع سلامت او ایجاب می کند که تحت مراقبت پزشکی قرار داشته باشد و گرنه پیامدهای فوق العاده خطرناکی او را تهدید کند؛ البته در صورتی که بهره مندی از یک مراقبت طبی مناسب در کشور اصلی او میسر نباشد.

ماده یکصد و سی و یک - سی و یکم:

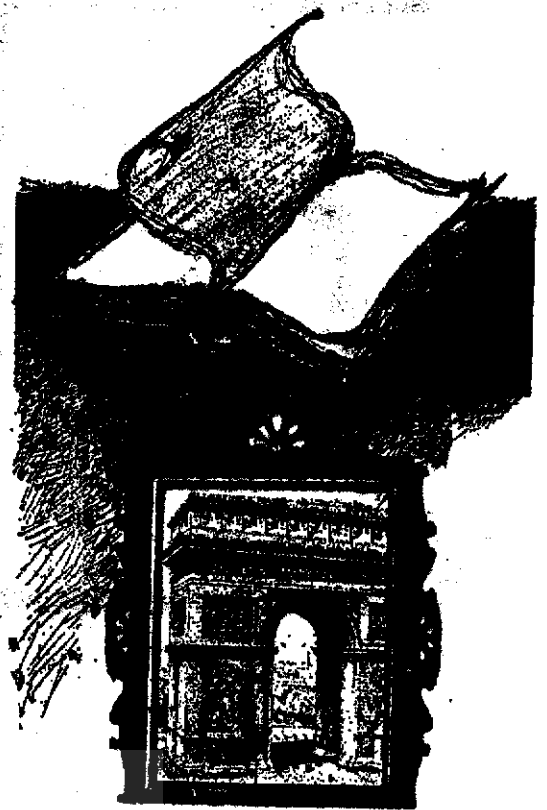
مجازات منع اقامت متضمن ممنوعیت ظاهر شدن در بعضی اماکن که توسط دادگاه تعیین می شود می باشد. به علاوه، این ممنوعیت متضمن پاره ای اقدامات مراقبتی یا معاضدتی است.

در موارد تعیین شده توسط قانون آیین دادرسی کیفری، لیست اماکن ممنوعه و نیز لیست اقدامات مراقبتی و معاضدتی می تواند، به وسیله قاضی اجرای احکام تغییر کند. مجازات منع اقامت نمی تواند در محکومیت به علت ارتکاب جنایت از ده سال و در محکومیت به علت ارتکاب جنحه از پنج سال تجاوز کند.

ماده یکصد و سی و یک - سی و دوم:

هنگامی که مجازات منع اقامت با یک مجازات بدون تعلیق سالب آزادی توأم است، با شروع مجازات سالب آزادی آن مجازات اعمال می گردد و از روزی که مجازات سالب آزادی پایان می پذیرد اجرای آن برای مدت تعیین شده در رأی محکومیت ادامه می یابد.

در خلال اجرای مجازات منع اقامت،

واگذار شده یا کنترل شده توسط دولت یا به وسیله تشکیلات شهری یا مؤسسات وابسته بدان، دایر شده است.

ماده یکصد و سی و

یکه - سی و پنجم:

مجازات اعلان حکم محکومیت یا نشر آن به هزینه شخص محکوم به اجرا در می آید. مع الوصف، هزینه های اعلان یا نشر حکم که از شخص محکوم وصول می شود نباید از حداکثر جزای تقدی مقرر برای جرم تجاوز کند.

دادگاه می تواند دستور دهد تمام یا بخشی از حکم، یا تمام یا بخشی از ابلاغیه ای که در آن علل و مستندات قانونی محکومیت به آگاهی عموم رسیده می شود، اعلان یا نشر گردد.

اعلان یا نشر حکم یا ابلاغیه نباید متضمن هویت قربانی جرم باشد، جز با موافقت خود او یا نماینده قانونی اش یا کسانی که از جانب او حق اعلام موافقت دارند. مجازات اعلان حکم در جاهایی و برای مدتی اجرا می شود که در حکم صادره تعیین شده است. مدت مجازات اعلان حکم نباید از دو ماه تجاوز کند، مگر آنکه قانونی که برای جرم مجازات تعیین می کند مدت بیشتری را مقرر کرده باشد. در صورتی که اعلانات الصاق شده از بین برود، یا پوشیده و پنهان گردد و یا پاره شود، مجدداً، به هزینه کسی که مرتکب این

اعمال شناخته شود، اقدام به نصب اعلان می شود.

نشر حکم محکومیت توسط روزنامه رسمی جمهوری فرانسه، یا یک یا چند نشریه مطبوعاتی دیگر، یا توسط یک یا چند رسانه سمعی - بصری به عمل می آید.

مطبوعات یا رسانه های سمعی - بصری مأمور به انجام نشر حکم محکومیت در حکم مشخص می شوند. مطبوعات و رسانه های تعیین شده نمی توانند با نشر حکم مخالفت کنند.

ماده یکصد و سی و یک - سی و هشتم:

یک آیین نامه مصوب شورای دولتی نحوه اعمال مقررات زیربخش حاضر را مشخص می کند. این آیین نامه همچنین اوضاع و احوالی را که فعالیت شخص محکوم در اجرای مجازات کار عام المنفعه در آن شرایط انجام می شود تعیین می کند؛ این آیین نامه نوع و طبیعت کارهای پیشنهادی را نیز مشخص می کند.

به علاوه، این آیین نامه موقعیتهایی را تعیین می کند که در آن موارد:

۱- قاضی اجرای احکام کیفری، پس از دریافت نظر دادستانی و ارگانهای عمومی صلاحیتدار در زمینه پیشگیری از جرم، لیست کارهای عام المنفعه ای را که در حوزه قضائی او قابل انجام گرفتن است تهیه می کند؛

۲- در مورد محکومین حقوق بگیر، کار عام المنفعه می تواند با زمان قانونی کار جمع شود؛

۳- مؤسسات مذکور در بند اول ماده یکصد و سی و یک - هشتم صلاحیت و حق اجرای کار عام المنفعه را دارا هستند.

(ادامه دارد...)

هر مدت زمانی که محکوم بازداشت شود، جزء مدت منع اقامت احتساب می شود. با رعایت ماده هفتصد و شصت و سوم قانون آیین دادرسی کیفری، هنگامی که محکوم به سن شصت و پنج سال برسد، مجازات منع اقامت متوقف می شود.

ماده یکصد و سی و یک - سی و سوم:

لازمه مجازات بستن یک محل این است که در آن محل، مبادرت به انجام فعالیتی که در رابطه با آن فعالیت جرم ارتکاب یافته، ممنوع می باشد.

ماده یکصد و سی و یک - سی و چهارم:

مجازات اخراج از بازارهای همگانی مستلزم ممنوعیت شرکت مستقیم و غیر مستقیم محکوم در هر بازاری است که توسط دولت و مؤسسات عمومی آن، یا توسط تشکیلات شورای شهر و مجامع و مؤسسات عمومی آن، یا توسط مراکز